

Załącznik do uchwały nr 883/18
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 30 maja 2018 r.

Agnieszka J.
ul. D.
XX – XXX P.

WWRPO.VIII.3162.52.2014.Ała

DECYZJA
Nr WWRPO/9/W/2018

podjęta w dniu 30 maja 2018 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgierd Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Jarosław Rzepa - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Tomasz Sobieraj - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Ryszard Mićko - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 t.j. ze zm.), art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1376 t.j. ze zm.), art. 60 pkt 6 i art. 61 ust. 1 pkt 2 lit a, art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b, art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 t.j.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 913 t.j.),

Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, po rozpatrzeniu wniosku – Pani Agnieszki J. – z dnia 11 września 2017 r. (uzupełnionego pismem z dnia 26 października 2017 r.) o udzielenie ulgi w postaci umorzenia połowy należności głównej wynoszącej 298 811,55 zł, tj. kwoty 149 405,78 zł wraz z całością odsetek liczonych jak dla zaległości podatkowych oraz rozłożenia na raty pozostałej do spłaty należności, tj. kwoty 149 405,77 zł wynikającej z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/26/W/2016 z dnia 13 lipca 2016 r. oraz utrzymującej ją w całości w mocy decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/2/W/2017 z dnia 3 stycznia 2017 r.

orzeka o:

1. odmowie umorzenia połowy należności głównej w wysokości 149 405,78 zł wraz z całością odsetek stwierdzonych decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/26/W/2016 z dnia 13 lipca 2016 r. oraz utrzymującej ją w całości w mocy decyzją administracyjną nr WWRPO/2/W/2017 z dnia 3 stycznia 2017 r.,
2. odmowie rozłożenia na 60 rat pozostałej do spłaty należności głównej w wysokości 149 405,77 zł stwierdzonej decyzją administracyjną wymienioną w pkt 1.

Uzasadnienie

Agnieszka J., prowadząca działalność gospodarczą pod firmą T. Agnieszka J. z siedzibą przy ul. S. w W. (następnie przekształconą w spółkę kapitałową o nazwie S. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą przy ul. K. w S., zwana dalej Spółką lub Beneficjentem) w dniu 5 marca 2012 r. zawarła z Województwem Zachodniopomorskim reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącym funkcję Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (zwana dalej IZ RPO WZ), umowę o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-00 (zwana dalej Umową) na realizację projektu pn. .... Oś priorytetowa 1 „Gospodarka – Innowacje – Technologie”, Działanie 1.1 „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez innowacyjne inwestycje”, Poddziałanie 1.1.1 „Inwestycje w mikroprzedsiębiorstwa” Schemat A (zwanego dalej Projektem). Pomiędzy wskazanymi stronami zawarto dodatkowo aneksy do Umowy nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-01 z dnia 5 marca 2012 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-02 z dnia 21 maja 2012 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-03 z dnia 8 czerwca 2012 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-04 z dnia 28 sierpnia 2012 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-05 z dnia 19 września 2012 r., nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-06 z dnia 29 listopada 2012 r. oraz nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-07 z dnia 9 października 2013 r.

Zgodnie z § 4 ust. 3 Umowy Beneficjent, w przypadku zaistnienia konieczności dokonania zmiany formy działalności, przekształceń własnościowych czy innych zmian, miał obowiązek niezwłocznie powiadomić o tym fakcie IZ RPO WZ, która przeprowadzi analizę możliwości dalszej realizacji Umowy przez zmieniony podmiot, gdzie w przypadku stwierdzenia braku takiej możliwości przywołany stosunek prawny ulegnie rozwiązaniu, a wymieniony zobowiązany będzie do zwrotu całości, bądź części dofinansowania. Ponadto, Beneficjent zobowiązał się nie dokonywać znaczącej modyfikacji Projektu w rozumieniu art. 57 Rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego Rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z dnia 31 lipca 2006 r. ze zm., zwane dalej Rozporządzeniem nr 1083/2006) przez okres trzech lat od zakończenia finansowego realizacji Projektu (§ 15 ust. 6 Umowy).

Pani Agnieszka J. (zwana dalej Stroną) pismem z dnia 19 lutego 2013 r. poinformowała IZ RPO WZ o planowanej zmianie podmiotowej, polegającej na wniesieniu aportem prowadzonego przez siebie przedsiębiorstwa do nowopowstałej Spółki. Następnie, wymieniona zbyła 50% udziałów w nowoutworzonej Spółce w zamian za umorzenie jej zobowiązań względem nabywcy ww. udziałów – Pana Jana N. Celem zbadania czy przekształcony w spółkę kapitałową podmiot będzie mógł w dalszym ciągu realizować postanowienia umowne oraz czy zostanie zachowana zasada trwałości rozumiana jako niepoddanie Projektu tzw. zasadniczej modyfikacji w terminie trzech lat od finansowego zakończenia jego realizacji, tj. od dnia 28 września 2012 r. do dnia 28 września 2015 r. IZ RPO WZ dokonała analizy przedstawionej przez Stronę dokumentacji oraz złożonych przez nią wyjaśnień. W wyniku powyższego uznano, iż przeniesienie 50% udziałów w Spółce na rzecz Pana Jana N. doprowadziło do naruszenia zasady trwałości Projektu poprzez wystąpienie znaczącej modyfikacji w rozumieniu art. 57 Rozporządzenia nr 1083/2006.

Mając na uwadze powyższe IZ RPO WZ pismem z dnia 13 września 2013 r. poinformowała Stronę, iż w przypadku wystąpienia znaczącej modyfikacji Projektu, skutkującej naruszeniem zasady jego trwałości, zgodnie z art. 98 Rozporządzenia nr 1083/2006, stosuje się korekty finansowe. W przywołanym wyżej piśmie wskazano jednocześnie, iż w celu potwierdzenia poprawności realizacji Projektu oraz stwierdzenia wartości rzeczywistych wydatków kwalifikowalnych, a tym samym należnego dofinansowania, będącego podstawą do naliczenia korekty finansowej, niezbędne jest przeprowadzenie przez IZ RPO WZ kontroli na jego zakończenie, a także zatwierdzenie wniosku o płatność końcową. Ponadto IZ RPO WZ wyraziła zgodę na przekształcenie Beneficjenta jako osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w Spółkę, która znalazła swoje odzwierciedlenie w § 1 aneksu do Umowy nr UDA-RPZP.01.01.01-32-016/10-07 z dnia 9 października 2013 r.

W związku z zakończeniem realizacji Projektu oraz złożeniem przez Beneficjenta wniosku o płatność końcową, na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1376 t.j. ze zm., zwanej dalej uzppr) oraz § 13 Umowy, w dniach 3-4 października 2013 r. oraz w dniu 31 października 2013 r., IZ RPO WZ przeprowadziła kontrolę planową, a następnie doraźną Projektu. W trakcie przeprowadzonych czynności kontrolnych stwierdzono liczne uchybienia i zastrzeżenia, które nie pozwoliły IZ RPO WZ

na sprawdzenie prawidłowości realizacji Projektu, w tym kwalifikowalności i poprawności poniesienia wydatków oraz utrzymania przez Beneficjenta założonych wskaźników produktu oraz rezultatu.

W protokole pokontrolnym sporządzonym w dniu 8 grudnia 2013 r. przywołany wyżej organ administracji zobowiązał Beneficjenta do przedstawienia m.in. ewidencji księgowej (rejestr) potwierdzającej nadane na dokumentach numery księgowe (ewidencyjne) oraz ewidencji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych wraz z tabelą amortyzacyjną za lata 2010-2013, wskazując przy tym, iż w związku z przeniesieniem 50% udziałów w Spółce na rzecz osoby trzeciej doprowadzono do naruszenia zasady trwałości Projektu poprzez wystąpienie jego znaczącej modyfikacji w rozumieniu art. 57 Rozporządzenia nr 1083/2006. Wystąpienie powyższego skutkowało miało z kolei nałożeniem korekty finansowej na wydatki poniesione w ramach Projektu.

Ze względu na fakt, iż Beneficjent, pomimo wystosowanych wezwań, nie przedstawił IZ RPO WZ wszystkich niezbędnych dokumentów, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego uchwałą nr 1275/14 z dnia 23 lipca 2014 r. rozwiązał Umowę na realizację Projektu z uwagi na niewywiązywanie się przez wymienionego z nałożonych na niego obowiązków, jak również z powodu odmowy poddania się kontroli, gdzie za takie działanie przyjmuje się również utrudnianie jej przeprowadzenia (§ 17 ust 1 pkt 6 i 8 Umowy).

Jednocześnie, pismem z dnia 4 sierpnia 2014 r. IZ RPO WZ wezwała Beneficjenta do zwrotu otrzymanych na podstawie Umowy środków w kwocie 298 811,55 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych ze względu na fakt, iż wymieniony wydatkował je z naruszeniem procedur obowiązujących w trakcie realizacji Projektu. Z uwagi na bezskuteczny upływ terminu wskazanego w wezwaniu, w dniu 8 września 2014 r. wszczęto wobec Spółki postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków otrzymanych w ramach Umowy.

W jego wyniku, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzją administracyjną nr WWRPO/49/W/2014 z dnia 13 listopada 2014 r. zobowiązał Beneficjenta do zwrotu przywołanych wyżej środków w wysokości 298 811,55 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych. Od powyższego orzeczenia wymieniony nie wniósł środka odwoławczego w postaci wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Ze względu na brak zwrotu środków IZ RPO WZ pismem z dnia 11 lutego 2015 r., skierowanym do właściwego miejscowo urzędu skarbowego, wniosła o wszczęcie przeciwko Spółce egzekucji administracyjnej. Z uwagi na jej bezskuteczność, organ egzekucyjny postanowieniem z dnia 17 lutego 2016 r. umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone wobec Spółki.

Mając na względzie art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885 t.j. ze zm. zwana dalej ufp), zgodnie z którym do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60 ufp, tj. należności budżetowych, o charakterze publicznoprawnym, do których zalicza się m.in. kwoty dotacji podlegające zwrotowi, nieuregulowanych w ufp stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 t.j. zwana dalej kpa) i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 t.j. ze zm., zwana dalej op), IZ RPO WZ na podstawie art. 61 § 4 kpa oraz art. 116 § 1 op w dniu 9 maja 2016 r. wszczęła z urzędu wobec Strony – będącej w czasie dokonania przez Spółkę naruszenia procedur o których mowa w art. 184 ufp członkiem jej Zarządu – postępowanie administracyjne w przedmiocie ustalenia odpowiedzialności za zobowiązania Spółki określone w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/49/W/2014 z dnia 13 listopada 2014 r.

Po dokonaniu całościowej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 13 lipca 2016 r. podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/26/W/2016 orzekającą solidarną odpowiedzialność Strony za zaległości Spółki z tytułu braku zwrotu środków otrzymanych w ramach RPO WZ na podstawie Umowy na realizację Projektu określone w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 13 listopada 2014 r. nr WWRPO/49/W/2014 z jednoczesnym zobowiązaniem jej do zwrotu wskazanych środków w kwocie 298 811,55 zł wraz z odsetkami określonymi jak dla zaległości podatkowych.

Strona nie zwróciła wymaganych środków wraz z odsetkami w terminie wskazanym w decyzji administracyjnej z dnia 13 lipca 2016 r., korzystając natomiast z uprawnienia wynikającego z art. 207 ust. 12a ufp pismem z dnia 22 lipca 2016 r., wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej przywołaną decyzją, nie zgadzając się w całości z jej rozstrzygnięciem.

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzją administracyjną nr WWRPO/2/W/2017 z dnia 3 stycznia 2017 r. utrzymał w całości w mocy zaskarżoną decyzję z dnia 13 lipca 2016 r.

Strona, korzystając z uprawnienia do wszczęcia sądowej kontroli działalności administracji publicznej, złożyła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. (zwanym dalej WSA) skargę na decyzję administracyjną z dnia 3 stycznia 2017 r.

Z uwagi na fakt, iż zaskarżenie wymienionej decyzji nie miało wpływu na możliwość domagania się przez IZ RPO WZ wykonania obowiązku z niej wynikającego, wskazany organ administracji pismem z dnia 27 kwietnia 2017 r., skierował do właściwego miejscowo urzędu skarbowego wniosek o wszczęcie egzekucji administracyjnej wobec Agnieszki J. jako zobowiązanej.

Pismem z dnia 11 lipca 2017 r. wymieniona zwróciła się do IZ RPO WZ z prośbą o wstrzymanie wszczętej wobec niej egzekucji, przedstawiając w załączeniu kserokopię postanowienia WSA z dnia 4 lipca 2017 r. w przedmiocie wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji z dnia 3 stycznia 2017 r. W odpowiedzi na powyższe IZ RPO WZ pismem z dnia 18 lipca 2017 r. skierowała do Naczelnika Urzędu Skarbowego P. wniosek o zawieszenia postępowania egzekucyjnego prowadzonego wobec Agnieszki J. Przywołany organ egzekucyjny postanowieniem z dnia 27 lipca 2014 r. zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone wobec Strony.

W wyniku przeprowadzenia postępowania sądowoadministracyjnego WSA wyrokiem z dnia 6 września 2017 r. oddalił skargę na decyzję administracyjną nr WWRPO/2/W/2017 z dnia 3 stycznia 2017 r. Strona niezadowolona z powyższego rozstrzygnięcia złożyła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Tym samym aktualnym pozostało utrzymanie wstrzymania wykonania przywołanej wyżej decyzji z dnia 3 stycznia 2017 r., zgodnie bowiem z art. 61 § 6 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 t.j. ze zm.) wstrzymanie wykonania aktu lub czynności traci moc dopiero z dniem uprawomocnienia się orzeczenia oddalającego skargę.

Niezależnie od powyższego Agnieszka J. pismem z dnia 11 września 2017 r., następnie doprecyzowanym pismem z dnia 26 października 2017 r., zwróciła się do IZ RPO WZ z wnioskiem o udzielenie ulgi w postaci umorzenia połowy należności głównej wynoszącej 298 811,55 zł, tj. kwoty 149 405,78 zł wraz z całością odsetek liczonych jak dla zaległości podatkowych oraz poprzez rozłożenie na 60 rat pozostałej do spłaty należności, tj. kwoty 149 405,77 zł wynikającej z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/26/W/2016 z dnia 13 lipca 2016 r. oraz utrzymującej ją w całości w mocy decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/2/W/2017 z dnia 3 stycznia 2017 r.

W przywołanym wniosku Strona wskazała, iż nie posiada środków pieniężnych pozwalających na spłatę wymienionego wyżej zobowiązania, a kontynuowanie wszczętego wobec niej postępowania egzekucyjnego spowodowałoby znaczną szkodę i nieodwracalne skutki. Odnośnie swojej sytuacji finansowej Agnieszka J. poinformowała, iż podstawą uzyskiwanych przez nią dochodów jest wynagrodzenie z tytułu umowy o pracę w wysokości ..... zł miesięcznie, a także pomoc udzielana jej przez najbliższą rodzinę o niesprecyzowanej wysokości. Na majątek Strony składa się lokal mieszkalny o powierzchni 44 m² zakupiony na kredyt hipoteczny zaciągnięty we frankach szwajcarskich. Dodatkowo wymieniona posiada 1 % udziałów w M. spółka jawna, tj. spółki, z którą jest związana umową o pracę, a która w ostatnich latach generuje straty w wysokości około ..... zł rocznie oraz 90 % udziałów w B. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, która to spółka kapitałowa, będąca w fazie tworzenia, powoduje głównie koszty (m.in. koszt wynajmu lokalu użytkowego w wysokości ..... zł, koszty jego wcześniejszej adaptacji). Zgodnie z oświadczeniem Strony łączna wartość posiadanych przez nią udziałów jest znacznie mniejsza niż wysokość ciężącego na niej wobec Województwa Zachodniopomorskiego zobowiązania liczonego wraz z odsetkami. Po stronie wydatków Agnieszka J. wymieniła natomiast spłatę kredytu hipotecznego, którego miesięczna rata wynosi ..... franków szwajcarskich, tj. około ..... zł (wysokość raty kredytu wraz z opłatą ponoszoną z tytułu ubezpieczenia kredytu wynoszącą ..... zł), gdzie na dzień 26 października 2017 r. do spłaty pozostało jeszcze ..... zł (..... franków szwajcarskich), tj. kwota znacznie przewyższająca wartość rynkową zakupionego lokalu mieszkalnego. Ponadto Strona na podstawie umowy o rozłożenie na raty należności z tytułu składek, zawartej z właściwą miejscowo jednostką organizacyjną Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zobowiązana jest do dokonywania wpłat w wysokości około .....zł miesięcznie, gdzie łączna kwota pozostała do spłaty na dzień 26 października 2017 r. wynosi ..... zł. Koszty utrzymania wnioskodawczyni określiła na poziomie około ..... zł miesięcznie (w tym czynsz mieszkaniowy wraz z opłatami licznikowymi w kwocie około ..... zł). Dodatkowo Strona opłaca składkę zdrowotną w wysokości ..... zł.

Abstrahując od powyższych argumentów mających przemawiać za udzieleniem wnioskowanej ulgi Agnieszka J. nadmieniła, iż Projekt na który IZ RPO WZ udzieliła dofinansowania został przez nią w całości zrealizowany i przez okres ponad trzech lat mieszkańcy S., ale także turyści mogli korzystać z usług florystycznych i gastronomicznych najwyższej klasy. Z tego względu ponoszenie odpowiedzialności za zobowiązania Spółki jest w opinii wymienionej wysoce niesprawiedliwe, a cała związana z tym sytuacja mocno odcisnęła swoje piętno na jej psychice.

Pismem z dnia 10 października 2017 r. IZ RPO WZ wezwała Agnieszkę J. do uzupełniania przywołanego wyżej wniosku z dnia 11 września 2017 r. poprzez jego doprecyzowanie oraz

dostarczenie dokumentacji potwierdzającej jej sytuację finansową, która umożliwiłaby ocenę zasadności udzielania ulgi. Jednocześnie, z uwagi na oczekiwanie na dostarczenie jednoznacznej treści wnioskowanego żądania oraz dokumentacji niezbędnej do jego rozpatrzenia, IZ RPO WZ postanowieniami z dnia 9 października 2017 r. oraz 31 października 2017 r. przedłużyła postępowanie administracyjne wszczęte na wniosek Strony łącznie do dnia 11 grudnia 2017 r.

W ramach uzupełnienia wniosku Agnieszka J. pismem z dnia 26 października 2017 r. (wpływ do Wydziału Wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego w dniu 31 października 2017 r.) doprecyzowała treść żądania oraz przekazała stosowną dokumentację potwierdzającą jej sytuację finansową.

Ze względu na analizę całokształtu materiału dowodowego, w tym dostarczonej dokumentacji finansowej IZ RPO WZ m.in. postanowieniem z dnia 7 lutego 2018 r. przedłużyła prowadzone postępowanie administracyjne do dnia 9 marca 2018 r. Następnie pismem z dnia 8 marca 2018 r. przywołany organ administracji publicznej poinformował Agnieszkę J. o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczył o prawach wynikających z art. 10 § 1 kpa. Mając na uwadze powyższe, wobec konieczności umożliwienia Stronie zapoznanie się z aktami sprawy oraz wypowiedzenie się co do zebranych w sprawie dowodów, a także zgłoszonych żądań, IZ RPO WZ poinformowała wymienioną o konieczności przedłużenia postępowania administracyjnego w przedmiocie udzielenia ulgi łącznie do dnia 8 czerwca 2018 r.

W związku ze złożonym wnioskiem o udzielenie ulgi IZ RPO WZ przeprowadziła postępowanie administracyjne obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym w szczególności dokumentacji przedłożonej przez Stronę, z uwzględnieniem treści wniosku wraz z jego uzasadnieniem, co pozwoliło na ustosunkowanie się do niego jak poniżej.

Na wstępie wskazać należy, iż kwestię ulg w spłacie zobowiązań z tytułu zwrotu środków w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich regulują przepisy ufp. Regulacje prawne wskazanej ustawy dają IZ RPO WZ możliwość umarzania w całości albo w części, odraczania terminu spłaty lub rozkładania na raty niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym, czyniąc to na wniosek zobowiązanego (art. 64 ust. 1 pkt 2 ufp).

Przez pojęcie niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym należy rozumieć takie należności, które nie są podatkami i opłatami, a stanowią dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznoprawnych. Ich podstawą są przepisy prawa powszechnie obowiązującego, a cechą charakterystyczną podporządkowanie, w granicach wyznaczonych prawem objętych nimi jednostek, organom wyposażonym we władztwo publiczne. Zgodnie z art. 60 pkt 6 ufp do powyżej zdefiniowanych należności budżetowych należą m.in. należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności.

Na podstawie przywołanego już wyżej art. 64 ust. 1 pkt 2 ufp należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich (art. 60 pkt 6 ufp), właściwy organ może na wniosek zobowiązanego:

- a) umarzać w całości – w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym,
- b) umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności – w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

Na marginesie wskazać należy niniejszym, iż kształt cytowanej wyżej regulacji prawnej został nadany ustawą z dnia 10 lutego 2017 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 659), która weszła w życie z dniem 28 kwietnia 2017 r. Wcześniej przepisy ufp nie zawierały przesłanek do udzielania ulg w spłacie należności stanowiących niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym. Tym samym na podstawie odesłania zawartego w art. 67 ufp stosowano odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. 2017 poz. 201 t.j. ze zm., zwanej dalej op) w tym jej art. 67a § 1, zgodnie z którym, właściwy organ może udzielić zobowiązanemu ulgi w spłacie zobowiązań stanowiących niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym.

Z uwagi na przytoczoną wcześniej regulację prawną (art. 64 ust. 1 pkt 2 ufp) stwierdzić należy, iż jedynie w przypadku złożenia wniosku o umorzenie całości należności aktualnymi pozostaną przesłanki zawarte art. 67a § 1 op, tj. ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny, gdyż są one tożsame z przesłankami zawartymi w znowelizowanym art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a) ufp. Jednakże w

przedmiotowej sprawie, gdzie Beneficjent wnioskuje o umorzenie części należności oraz rozłożenie na raty pozostałej do spłaty należności, koniecznym będzie zbadanie przez IZ RPO WZ istnienia nowo brzmiących przesłanek, tj. względów społecznych lub gospodarczych w tym w szczególności możliwości płatniczych zobowiązanego (art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp).

Przywołane sformułowania nie mają stałego zakresu treści i jako swoiste klauzule generalne, odsyłające do ocen pozaprawnych, wymagają ich uściślenia poprzez orzecznictwo sądów administracyjnych, które z tej przyczyny nabiera znaczenia szczególnego. Jednakże, ze względu na fakt, iż sądy administracyjne, na tle nowego brzmienia art. 64 ust. 1 ufp, nie wypracowały jeszcze, mogącego mieć istotne znaczenie orzecznictwa i to zarówno w odniesieniu do wymienionych przesłanek udzielania ulgi czy też w odniesieniu do samego charakteru decyzji administracyjnej udzielającej czy odmawiającej jej udzielania, zasadnym jest posługiwanie się orzecznictwem sądów stworzonym jeszcze na kanwie art. 67a § 1 op.

I tak, w pierwszej kolejności stwierdzić należy, iż decyzja wydana na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp, tak jak i ta wydawana na podstawie art. 67a § 1 op, ma charakter uznaniowy, co wynika jak podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 16 stycznia 2014 r. (sygn. akt III SA/Po 748/13) z użytego przez ustawodawcę sformułowania "organ może". Przywołany wyżej sąd administracyjny zaznaczył, na co wielokrotnie wskazywano w orzecznictwie sądowym, że pozostawienie organowi swobody wyboru określonego rozwiązania ma miejsce dopiero w przypadku stwierdzenia, że w sprawie występuje któraś z przesłanek obecnie unormowanych w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp, tj. względy społeczne lub gospodarcze w tym w szczególności możliwości płatnicze zobowiązanego. Dopiero wówczas organ administracji w sposób uznaniowy rozstrzyga, czy przyznać ulgę w spłacie zobowiązania, czy też, mimo istnienia przywołanych przesłanek, odmówić udzielenia takiej ulgi. Ponadto, pomimo, iż instytucja udzielenia ulgi w spłacie niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym przewidziana aktualnie w ufp opiera się na tzw. uznaniu administracyjnym, to nie oznacza to jednak, że ustawodawca pozostawił organom pełną swobodę w jej stosowaniu. Wskazany przepis prawny pozostawia wprawdzie do uznania przez organ administracji istnienie lub nieistnienie w konkretnej sprawie szczególnych okoliczności przemawiających za udzieleniem ulgi, lecz rozstrzygnięcie w jej przedmiocie musi zawierać uzasadnienie stanowiska organu. Stanowisko to musi być oparte na zebranych i należycie ocenionych materiale dowodowym (tak, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu, w wyroku z dnia 7 lutego 2013 r.; sygn. akt I SA/Po 826/12). Nadmienić należy także, iż decyzja w zakresie ulgi w spłacie przywołanych wyżej należności jest instytucją szczególną w systemie prawnym i taki też charakter winny mieć okoliczności uzasadniające pozytywne załatwienie sprawy. Ponadto zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 22 stycznia 2013 r. (sygn. akt III SA/Kr 437/12), uznanie administracyjne charakteryzuje się tym, że organ administracji publicznej ma możliwość wyboru pozytywnego lub negatywnego dla strony rozstrzygnięcia. Rozstrzygnięcie to nie może mieć jednak charakteru dowolnego, lecz musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, wszechstronnego zebrania oraz rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, zaś decyzja winna spełniać wymogi wskazane w art. 107 § 1 i § 3 kpa. Niewątpliwie jednak organ administracji, w pierwszej kolejności, musi stwierdzić, czy w konkretnym przypadku w ogóle występują względy społeczne lub gospodarcze, w tym w szczególności możliwości płatnicze Beneficjenta.

Jak wskazano wyżej zawarte w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp przesłanki udzielania ulgi są pojęciami nieostrymi, które nie dają podstaw do przyjęcia, iż istnieje ściśle określony katalog okoliczności, zdarzeń, czy też powodów, którymi należy się kierować przy rozstrzyganiu spraw na podstawie tej regulacji prawnej. Organ administracji winien zatem wyważyć interesy zobowiązanego w szerszym kontekście, dokonując wszechstronnego i wnikliwego rozważenia całokształtu okoliczności sprawy, w celu dokonania oceny czy zachodzi rzeczywista potrzeba udzielenia ulgi. Przy czym subiektywnego przekonania zobowiązanego o potrzebie udzielenia ulgi nie można utożsamiać z uzasadnieniem do jej udzielenia. Przeciwnie winny zaistnieć nadzwyczajne okoliczności uniemożliwiające zobowiązanemu uregulowanie należności, powodujące szeroko rozumiane niekorzystne skutki w wymiarze społecznym czy gospodarczym, np. konieczność poniesienia z budżetu państwa wydatków w związku z potrzebą zapewnienia zasiłków dla bezrobotnych czy na pomoc społeczną. Chodzi o to, by skutek dochodzenia należności państwo nie poniosło w efekcie kosztów większych niż w wypadku zaniechania korzystania z tego uprawnienia.

Stwierdzić należy ponadto, iż postępowanie administracyjne w sprawie udzielenia ulgi wszczęte zostało w wyniku wniosku złożonego przez Agnieszkę J., zatem winien być on należycie uzasadniony i to w interesie wymienionej leży podanie do wiadomości organu administracji wszystkich istotnych okoliczności sprawy, a także dopilnowanie ich utrwalenia w dokumentach. Niemniej jednak stwierdzić należy, iż brak jest jednoznacznych regulacji ustawowych w sprawie elementów z jakich powinien składać się wniosek o udzielenie ulgi. Należy zatem przyjąć, iż wnioskodawca w złożonym wniosku

winien przedstawić co najmniej podstawowe elementy wymagane w podaniu, tj. wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie oraz czynić zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach szczególnych (art. 63 kpa). Ponadto poza treścią żądania wnioskodawca zobowiązany jest przywołać, okoliczności, które jego zdaniem uzasadniają udzielenie przedmiotowej ulgi. IZ RPO WZ dokonała zatem zbadania czy w niniejszej sprawie mamy do czynienia z przypadkiem uzasadnionym względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego (art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp), odnosząc przywołane okoliczności do rodzaju wnioskowanej ulgi.

IZ RPO WZ w pierwszej kolejności przeanalizowała sytuację finansową Agnieszki J., przy jednoczesnym uwzględnieniu wysokości należności do spłaty, jako warunku niezbędnego do stwierdzenia czy udzielenie ulgi we wnioskowanym zakresie można uznać za zasadne.

I tak, na podstawie dokumentacji przedłożonej przez Stronę zawierającej jej dane finansowe za lata 2015 – 2017 oraz złożonych przez nią wyjaśnień, przywołany wyżej organ administracji ustalił, że:

- 1) w roku 2015 Agnieszka J. z tytułu umowy o pracę osiągnęła przychód na poziomie .....zł, a dochód w wysokości ..... zł natomiast z tytułu bycia współnikiem spółki osobowej przychód w wysokości ..... zł, a stratę w wysokości ..... zł,
- 2) w roku 2016 Agnieszka J. z tytułu umowy o pracę osiągnęła przychód na poziomie ..... zł, a dochód w wysokości ..... zł natomiast z tytułu bycia współnikiem spółki osobowej przychód w wysokości ..... zł, a stratę w wysokości ..... zł,

Powyższe dane finansowe wskazują, iż w latach 2015 – 2016 Agnieszka J. uzyskała dochód w wysokości ..... zł. Zgodnie z oświadczeniem zawartym w piśmie z dnia 26 października 2017 r. Strona nie posiada żadnych oszczędności pieniężnych. Odnośnie bieżącej sytuacji finansowej wymienionej jej miesięczny dochód wynosi ..... zł, a jego wysokość należy powiększyć o pomoc finansową udzielaną jej przez najbliższą rodzinę. Miesięczne wydatki wynoszą natomiast łącznie około ..... zł.

Przytoczonych wyżej częściowych wyliczeń po stronie dochodowej IZ RPO WZ dokonała w głównej mierze w oparciu o złożone przez Stronę oświadczenia zawarte w jej pismach z dnia 11 września 2017 r. oraz z dnia 26 października 2017 r. Pani J. nie dostarczyła bowiem pełnej dokumentacji obrazującej jej sytuację finansową, tj. m.in. zaświadczenia o wysokości wynagrodzenia otrzymywanego na podstawie umowy o pracę, jak również dokumentu lub dokumentów potwierdzających wysokość pomocy udzielanej jej przez najbliższą rodzinę. W tym miejscu raz jeszcze zaznaczyć należy, iż wymóg udokumentowania sytuacji ekonomicznej, zgodnie z istotą wniosku o udzielenie ulgi, obciąża wnioskodawcę. To po stronie Agnieszki J. ciążyła więc inicjatywa dowodowa i to wymieniona winna podać do wiadomości organu administracji wszystkie istotne okoliczności sprawy, w tym dopilnować utrwalenia ich w stosownych dokumentach. Co istotne, IZ RPO WZ w wezwaniu z dnia 10 października 2017 r. wskazywała na przywołany wyżej obowiązek, jak również wprost wzywała do uzupełnienia złożonego wniosku poprzez dostarczenie niezbędnej dokumentacji, tj. dokumentów za okres 2015 – 2017 dotyczących sytuacji ekonomicznej Strony oraz innych dokumentów poświadczających jej trudną sytuację finansową.

Ponadto z zaświadczenia o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzającego stan zaległości wystawionego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego P. w dniu 19 października 2017 r. wynika, iż wymieniona, według stanu na dzień jego wydania, nie posiada zaległości podatkowych.

Przechodząc do analizy wskazanego zestawienia bieżących dochodów i wydatków stwierdzić należy, iż wysokość ponoszonych wydatków zupełnie nie pokrywa się z osiąganymi dochodami. Nawet jeżeli przyjąć, iż Strona uzyskuje wynagrodzenie z tytułu umowy o pracę w deklarowanej przez nią wysokości oraz korzysta z pomocy finansowej udzielanej jej przez najbliższą rodzinę, której wysokość nie została określona, to aby omawiane miesięczne wydatki w łącznej wysokości około ..... mogły być pokryte to pomoc ta winna być udzielana w wysokości co najmniej ..... zł miesięcznie, tj. ponad trzykrotnie więcej niż wysokość otrzymywanego wynagrodzenia. Z uwagi na powyższe, w opinii IZ RPO WZ przywołane przez Agnieszkę J. dane finansowe mogą budzić wątpliwości, a dostarczone przez wymienioną dokumenty nie pozwalają na jednoznaczne potwierdzenie opisanej przez Stronę w pismach z dnia 11 września 2017 r. oraz z dnia 26 października 2017 r. sytuacji finansowej.

Odnośnie ponoszonych wydatków wskazać należy dodatkowo, iż Strona informując o wysokości miesięcznych rat zaciągniętego we frankach szwajcarskich kredytu mieszkaniowego, dopuszcza się nieuzasadnionych zaokrągleń zarówno co do jej wysokości wyrażonej we frankach szwajcarskich jak i wysokości wyrażonej w złotych polskich. W pismach z dnia 11 września 2017 r. oraz z dnia 26

października 2017 r. wymieniona stwierdza bowiem, iż wysokość raty wynosi około ..... zł (..... CHF), gdzie zgodnie z harmonogramem spłat kredytu wysokość raty wynosi łącznie ..... franków szwajcarskich. A zatem na dzień sporządzenia wymienionych wyżej pism rata kredytu wyrażona w złotych polskich, przy uwzględnieniu kursu sprzedaży franka szwajcarskiego według kursu banku komercyjnego, który udzielił kredytu mieszkaniowego wymienionej, tj. X. S.A. wynosiła odpowiednio ..... zł (..... CHF x ..... zł – kurs sprzedaży z dnia 11 września 2017 r. (tabela kursów walut X S.A. nr .....)) = ... zł) oraz ..... zł (..... CHF x ..... zł – kurs sprzedaży z dnia 26 października 2017 r. (tabela kursów walut X. S.A. nr ..... = ... zł)). Wątpliwości budzi również fakt doliczania przez Stronę do każdej z miesięcznych rat kwoty ..... zł ponoszonej tytułem ubezpieczenia kredytu hipotecznego. Według bowiem najlepszej wiedzy IZ RPO WZ opłatę tę w podobnej wysokości ponosi się w skali rocznej, a nie miesięcznej. Wymieniona również i w tym przypadku nie dostarczyła jednak stosownych dokumentów potwierdzających okoliczność ponoszenia omawianej opłaty i jej wysokości.

Niezależnie od powyższego, na podstawie przytoczonych wyliczeń stwierdzić należy, iż udzielony Agnieszce J. kredyt hipoteczny na zakup lokalu mieszkalnego jest wprawdzie obciążony ryzykiem istotnych wahań kursu walutowego, gdzie zgodnie z wieloletnim wykresem notowań dla franka szwajcarskiego jego znaczący wzrost nastąpił z początkiem 2015 r., to obecnie można odnotować jego tendencję zniżkową. Tym samym, nie przesądzając oczywiście czy ta tendencja się utrzyma to jednak, przyjmując średni kurs omawianej waluty, stwierdzić należy, iż wysokość raty kredytu mieszkaniowego jest niższa o około ..... zł od tej podawanej przez wymienioną.

Przechodząc niniejszym do analizy kolejnych wydatków wskazanych przez Stronę stwierdzić należy, iż niezrozumiałym jest również przywoływanie jako poniesionego wydatku w wysokości ..... zł stanowiącego miesięczną składkę zdrowotną. Zgodnie z informacją podawaną przez wymienioną jest ona pracownikiem zatrudnionym na podstawie umowy o pracę, a więc płatnikiem składek na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest jej pracodawca, tj. M. spółka jawna. W tym miejscu wskazać należy, iż Agnieszka J. w opinii IZ RPO WZ występując z wnioskiem o udzielenie ulgi jako osoba fizyczna nie prowadząca działalności gospodarczej, niezasadnie po stronie swoich wydatków uwzględnia również te ponoszone przez spółki handlowe (spółka jawna, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością), w których wymieniona posiada udziały. Z tego też powodu, IZ RPO WZ nie wzięła pod uwagę podawanych przez nią kosztów związanych z funkcjonowaniem B. sp. z o.o. i z tego też względu postanowiła nie uwzględnić również przywołanej wyżej kwoty w wysokości ..... zł stanowiącej miesięczną składkę zdrowotną bowiem do jej odprowadzania zobowiązany jest pracodawca Strony, tj. przywołana wcześniej spółka jawna.

Wprawdzie wobec wysokości ciężącego na wymienionej zobowiązania wobec Województwa Zachodniopomorskiego zakwestionowane wyżej kwoty w łącznej wysokości ok. .... zł, nie mają aż tak istotnego znaczenia to jednak stwierdzić należy, iż brak należytego wykazania ponoszonych wydatków, w tym ich odpowiedniego udokumentowania, dodatkowo uzasadnia stanowisko IZ RPO WZ odnośnie powstałych wątpliwości dotyczących sytuacji finansowej Strony.

Potwierdzeniem powyższego jest również, ustalenie przez przywołany organ administracji na podstawie wydruku wyciągu bankowego obejmującego okres od dnia 2 sierpnia 2017 r. do dnia 30 września 2017 r., iż w dniu Agnieszka J. 17 sierpnia 2017 r., 6 września 2017 r. oraz w dniu 11 września 2017 r. na rachunek bankowy wymienionej wpłynęły kwoty odpowiednio w wysokości ..... zł, ... zł oraz ..... zł. Przywołane wpłaty pochodziły od wymienionych wyżej spółek kapitałowych, w których Strona posiada udziały, a których to dochodów nie uwzględniła w złożonych przez nią pismach z dnia 11 września 2017 r. oraz z dnia 26 października 2017 r. Ponadto w dniu 8 września 2017 r. odnotowano wpłatę w wysokości ..... zł z rachunku bankowego prowadzonego wspólnie dla Agnieszki i Teresy J., a który to rachunek nie został ujawniony w przesłanej do IZ RPO WZ dokumentacji. Przywołany organ administracji dysponuje bowiem jedynie saldem rachunku bankowego prowadzonego przez Y. S.A., z którego pochodzi omawiany wyżej wydruk wyciągu bankowego, jak również saldo rachunku bankowego utworzonego w związku z udzielonym kredytem hipotecznym przez X. S.A. Na marginesie wskazać należy, iż na rachunku bankowym wymienionym jako ostatnim, wbrew informacji przekazanej przez Stronę w piśmie z dnia 26 października 2017 r. odnośnie braku oszczędności, widnieją środki pieniężne w wysokości ..... zł.

Co istotne, na wymienionym wydruku odnotować można także wydatek w wysokości ..... zł poniesiony w dniu 8 września 2017 r. tytułem opłaty za lokal położony w W. przy ul. S., w którym Strona, wcześniej zamieszkiwała. Również i w tym przypadku wymieniona nie złożyła stosownych wyjaśnień odnośnie tytułu prawnego do przywołanego wyżej lokalu, jak również nie uwzględniła go przywołując swój stan majątkowy.

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, iż wszystkie decyzje podejmowane w ramach prowadzonej działalności gospodarczej obciążają przedsiębiorcę, a negatywne skutki z nich wynikające nie mogą być przerzucane na Skarb Państwa, a w konsekwencji na innych podatników terminowo i rzetelnie regulujących swoje zobowiązania publicznoprawne (tak, wyrok WSA w Krakowie z dnia 18 listopada 2015 r. (sygn. akt I SA/Kr 1457/15)). Powyższe odnieść należy również do członków zarządu spółek kapitałowych w tym spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, którzy pod pewnymi warunkami ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania spółki bezpośrednio swoim majątkiem. Tym samym stwierdzić należy, że ryzyko związane z pełnieniem uprzednio przez Agnieszkę J. funkcji członka zarządu Spółki ponosi wyłącznie wymieniona, a zatem winna być ona świadoma wszystkich wynikających z tego faktu zagrożeń. Co więcej, korzystanie z dofinansowania na realizację Projektu w ramach RPO WZ powinno być zawsze poprzedzone wnikliwą weryfikacją pod kątem własnych zasobów finansowych, tak żeby zapewnić właściwą obsługę merytoryczną zaplanowanego przedsięwzięcia. Strona, jako były członek zarządu Spółki wobec której orzeczono obowiązek zwrotu środków otrzymanych w ramach Umowy musi mieć więc na uwadze, iż ewentualne niepowodzenia w realizowaniu danej inwestycji, nie mogą skutkować obowiązkiem udzielenia ulgi w spłacie należności. Każdy bowiem podmiot powinien dokonywać wyborów w sposób przemyślany oraz zważać na wysokość dochodów, istniejące obciążenia oraz zabezpieczać środki finansowe na wyznaczony cel. Innymi słowy, rozpoczęcie inwestycji jest ryzykiem, które w opinii IZ RPO WZ winno być przez Stronę skalkulowane w podejmowane przez nią działania.

Podsumowując powyższe, przy uwzględnieniu spoczywającego na Agnieszce J. obowiązku wykazania sytuacji uzasadniającej odstępstwo od zasady pełnej realizacji istniejących zobowiązań, stwierdzić należy, iż zaniechanie przedstawienia wszystkich stosownych dokumentów obrazujących sytuację finansową wymienioną skutkuje ustaleniem niewykazania przez nią przesłanek zawartych w art. 64 ust. 1 pkt 2 ufp, tj. względów społecznych lub gospodarczych, w tym w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

Twierdzenie Strony, że w obecnej sytuacji finansowej nie jest w stanie wywiązać się z ciążącego nie niej wobec Zarządu Województwa zobowiązania w wysokości 298 811,55 zł wraz z odsetkami określonymi jak dla zaległości podatkowych nie może stanowić wyłącznej okoliczności do zastosowania wnioskowanej ulgi, szczególnie gdy nie sposób tego stwierdzić w oparciu o przedstawiony przez wymienioną materiał dowodowy. Brak jest bowiem okoliczności faktycznych pozwalających stwierdzić, iż sytuacja Agnieszki J., w tym jej kondycja finansowa, ma charakter szczególny. Co więcej, IZ RPO WZ stwierdza istnienie poważnych wątpliwości dotyczących sytuacji majątkowej Strony, a tym samym brak podstaw do uznania, że spełnione zostały warunki udzielenia wnioskowanej ulgi. Jak już wskazano na wstępie, to na wymienionej ciąży obowiązek wykazania w sposób wyczerpujący i wiarygodny przesłanek warunkujących przyznanie ulgi w spłacie. Wobec tego, pochodzące od niej informacje powinny być na tyle szczegółowe i rzetelne, by możliwa była kompleksowa ocena jej rzeczywistej kondycji finansowej. Te natomiast udzielone przez Agnieszkę J. nie tworzą jasnego obrazu jej zdolności płatniczych. Zdaniem IZ RPO WZ przedstawione okoliczności, wskazują, że oświadczenie Strony o jej sytuacji dochodowej jest niepełne i jako takie nie odzwierciedla jej rzeczywistej sytuacji majątkowej i możliwości płatniczych. Zestawienie dochodów strony z wysokością ponoszonych przez nią wydatków jednoznacznie bowiem świadczy, że wymieniona posiada źródła dochodów, których nie wykazała. Tym samym przywołany organ administracji biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego, za niewiarygodne uznaje składane przez Stronę oświadczenia dotyczące jej kondycji finansowej.

Jak przyjmuje się w orzecznictwie sądowym, udzielenie ulgi w spłacie należności, to forma pomocy przyznanej przez państwo po to, by poprzez niestosowanie zasady egzekwowania należności nie doprowadzić do skutków niepożądanych z punktu widzenia tak społecznego, jak i indywidualnego, odnoszącego się do wnioskodawcy, a także osób zależnych od niego (tak, Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 3 lipca 2007 r., sygn. akt I FSK 1026/2006). Ustawowym obowiązkiem IZ RPO WZ określonym w art. 26 ust. 1 uzppr jak również w art. 60 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z dnia 31 lipca 2006 r. ze zm.), jest należyte zarządzanie środkami pomocy publicznej Unii Europejskiej. Jak wskazał WSA w Olsztynie w wyroku z dnia 30 lipca 2015 r. (sygn. akt I SA/OI 293/15), przywołany wyżej obowiązek realizowany jest m.in. poprzez niezwłoczne odzyskiwanie kwot środków publicznych podlegających zwrotowi, a zaniechanie tego obowiązku stanowi oczywiste naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Reasumując powyższe stwierdzić należy, iż brak jest podstaw do udzielenia Stronie ulgi w postaci umorzenia połowy należności głównej w wysokości 149 405,78 zł wraz z całością odsetek

określonych jak dla zaległości podatkowych oraz rozłożenia na 60 rat pozostałej do spłaty należności w kwocie 149 405,77 zł orzeczonej decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/26/W/2016 z dnia 13 lipca 2016 r. oraz utrzymującą ją w całości w mocy decyzją administracyjną nr WWRPO/2/W/2017 z dnia 3 stycznia 2017 r.

Wobec powyższego, na podstawie analizy całokształtu zebranego materiału, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego orzeka jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże Strona niezadowolona z decyzji może się zwrócić do Instytucji Zarządzającej RPO WZ z siedzibą w Szczecinie przy ul. Korsarzy 34, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W trakcie biegu terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Strona może zrzec się prawa do jego złożenia wobec Instytucji Zarządzającej RPO WZ, która wydała decyzję. Z dniem doręczenia Instytucji Zarządzającej RPO WZ oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

Otrzymują:

- 1) Agnieszka J.
ul. D.
XX-XXX P.
- 2) a/a

